

2024. április 23., kedd

Jn 10,22-30

Minden emberben ott él a jó király archetípusa: a vágyakozás arra, hogy egyszer eljöjjön ez a jó király, egyesítse és virágoztassa fel az országot, űzze el az idegen megszállókat, hozza el a békét, és védje meg az országot a betolakodóktól. A zsidók ezeket a vágyakozásokat vetítették rá a Messiásra. Ez a képlet olyan egyszerű és olyan mélyen gyökerezik bennünk, hogy még ma is sikerrel lehet befolyásolni vele az embereket.

Jézus egy másik archetípust próbál szembeállítani vele, amit a zsidók és talán mi is el tudunk képzelni. A szintén ószövetségi gyökerekkel rendelkező, juhokat terelő pásztor képét. A bárányok is a békeesség szimbólumai, de ez a békeesség belőlük, a természetükből fakad. Nincs más dolguk, mint követni a pásztort, aki gondoskodik az élelmükről, szállásukról. Mai szóval: nem bonyolítják túl a dolgokat. Az életet a maga egyszerűségében, természetességében élük, amelyben az olyan furmányos logikai konstrukciók, mint az ország, a megszállók és a betolakodók meg sem jelennek.

A zsidók számára ez a kép nem igazán vonzó. Nekünk azonban érdemes ezt a képet egy kicsit kibontani, forgatni magunkban, és megvizsgálni, hogy az életünk, a mindennapi döntéseink valóban ennek a befolyása alatt áll-e.

A királynak persze megvan a szerepe a mi életünkben is, elsősorban a férfiakéban. De ezt az archetípust az életünk második felében önmagunkban kell felismernünk és tudatosítanunk, nem kívülről várni az elérézését.

Tanos Gábor, Székesfehérvár